

ул. Књаза Милоша бр. 7, 38220 Косовска Митровица
тел: (+381 28) 425-320, факс: 425-322, e-mail: office@ftn.pr.ac.rs

Број: 42/3-11/1

Датум: 26.01.2022. године

На основу члана 81 став 2 Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“ број 54/09 и даље), члана 7 став 2 Правилника о заједничким критеријумима и стандардима за успостављање, функционисање и извештавање о систему финансијског управљања и контроле у јавном сектору („Службени гласник РС“ број 89/19), члана 36 став 1 тачка 20 Статута Факултета техничких наука у Косовској Митровици, и на предлог Радне групе за увођење и развој система финансијског управљања и контроле, Савет Факултета техничких наука у Косовској Митровици, на седници одржаној 26.01.2022. године доноси

СТРАТЕГИЈУ УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА НА ФАКУЛТЕТУ ТЕХНИЧКИХ НАУКА У КОСОВСКОЈ МИТРОВИЦИ

І УВОД

Стратегија управљања ризицима на Факултету техничких наука у Косовској Митровици (у даљем тексту: Факултет) представља стратешки и финални документ којим се успоставља систем финансијског управљања и контроле на Факултету, са крајњим циљем да се обезбеди пословање Факултета у складу са прописима, унутрашњим актима и уговорима, као и економично и ефикасно управљање и извештавање, ефективно коришћење ресурса, а што установљава поуздане основе за доношење одлука и планирање, коришћење средстава и заштиту средстава и података.

Стратегијом управљања ризицима (у даљем тексту: Стратегија) на Факултету прописује се начин процене, рангирање, поступање и одговор на све ризике идентификоване кроз Регистар ризика. Регистар ризика обухвата све ризике са којим се Факултет суочава и који могу да угрози остваривање циљева Факултета.

Стратегија има за циљ да се на Факултету уведе пракса управљања ризицима и успостави оквир којим ће се у будућем периоду развијати сам процес управљања. Под успешним

управљањем ризицима подразумева се рад на јачању постојеће структуре управљања, како у процесу планирања и реализације циљева тако и у процесу доношења одлука.

II ПРАВНИ ОКВИР

Развој интерне финансијске контроле у јавном сектору иницирао је и развој утврђивања (идентификовање) и управљања ризицима. Законом о буџетском систему, у члану 81 став 2 дефинисани су елементи финансијског управљања и контроле (у даљем тексту: ФУК), и то:

- контролно окружење,
- управљање ризицима,
- контролне активности,
- информисање и комуникација и
- праћење и процена система ФУК

Управљање ризицима успоставља се и развија на темељима „COSO” оквира који представља интегрисани оквир интерне контроле који је дефинисала Комисија спонзорских организација (*The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission*), као једна од компоненти финансијског управљања и контроле.

„COSO” оквир у том смислу садржи осам међусобно повезаних компонента: унутрашње окружење, постављање циљева, утврђивање ризика и прилика, процену ризика, одговор на ризик, контролне активности, информације и комуникације, као и праћење.

III ДЕФИНИЦИЈЕ

Ризик представља вероватноћу да ће се десити одређени догађај који би могао имати негативни утицај на остваривање циљева корисника јавних средстава, при чему се првенствено мисли на најважније – стратешке циљеве организације. Пропуштене прилике такође се сматрају ризиком. Ризик се мери кроз последице и вероватноће дешавања.

Управљање ризицима је континуиран процес утврђивања, процењивања и праћења ризика. Полазно упориште управљања ризицима су циљеви Факултета који су изведени из његове мисије и визије. Активности у оквиру управљања ризицима обухватају предузимање потребних радњи са циљем да се ризик смањи, а у оквиру поштовања принципа ФУК-а.

Идентификовање ризика је процес утврђивања догађаја и околности и одређивање са њима повезаних кључних ризика који могу угрозити остварење циљева Факултета.

Опис ризика представља процес јасне формулације односно описивања утврђених ризика, узимајући у обзир главни узрок ризика и потенцијалне последице ризика односно утицај на циљеве и активности.

Процена ризика је поступак којим се на систематичан начин обавља процена утицаја који ризик има на остваривање циљева и одређује вероватноћа настанка ризика.

Ублажавањем/третирањем ризика подразумева активности које се предузимају у циљу смањивања вероватноће настанака ризика, ублажавањем негативних последица које је ризик изазвао или обоје, што подразумева успостављање одговарајућих контролних активности односно процедура.

Праћење ризика је део фазе управљања ризицима у којој се проверава да ли у пракси функционишу предложене контролне активности, и да ли исте спречавају, односно ублажавају ефекат деловања ризика на циљеве. Такође, поред наведеног, праћење омогућава и идентификовање новонасталих ризика као и ризика који су нестали или имају мањи ефекат деловања на циљеве током процеса пословања.

Инхерентни ризик је ниво ризика у случају непостојања контроле и активности које ублажавају ризик.

Резидуални ризик је ризик који остаје након што руководство предузмете радње за смањење последица вероватноће неповољног догађаја, укључујући контролне активности у смислу реаговања на ризик.

Регистар ризика је преглед идентификованих ризика, процене ризика по критеријуму његовог утицаја на остваривање циљева и вероватноће појављивања, потребних активности, односно контрола које ће смањити последице деловања ризика, особа задужених за спровођење конкретних активности, као и рокова за њихово извршење.

IV СВРХА СТРАТЕГИЈЕ УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА

Сврха Стратегије је да унапреди и олакша остваривање мисије, визије, стратешких и оперативних циљева Факултета пружањем методолошког оквира који олакшава процес: идентификовање ризика, процене ризика као и начина реаговања на идентификоване ризике. Реаговање на ризике подразумева одређивање мера за управљање најзначајнијим ризицима путем којих се минимизира вероватноћа појављивања ризика и/или негативан утицај њиховог појављивања.

Поступак идентификовања, процене ризика и дефинисање мера за избегавање или ублажавање ефекта ризика на циљеве, утврђивање одговорних особа у том поступку, као и одређивање рокова за предузимање адекватних мера заправо представља разраду Стратегије кроз Регистар ризика.

Доношење Стратегије на Факултету представља законску обавезу у постизању стратешких и оперативних циљева и неизоставан елемент доброг управљања. Чланом 7 Правилника о заједничким критеријумима и стандардима за успостављање, функционисање и извештавање о систему финансијског управљања и контроле у јавном сектору („Службени гласник РС“ број 89/2019) прописано је да ради управљања ризицима руководица јавних средстава усваја Стратегију која се ажурира сваке три године, као и у случају када се контролно окружење значајно измени.

За потребе развоја система ФУК на Факултету је образована Радна група за увођење и развој система ФУК, која је између осталог задужена и за израду и спровођење Стратегије.

Битно је нагласити да у процесу развоја ФУК система и у процесу управљања ризицима треба да учествују сви запослени сходно додељеним овлашћењима и одговорностима, као и описомрадног места из систематизације радних места.

Свеобухватно сагледавање комплексног система ФУК узроковало је креирање једног оваквог документа који ће на систематичан и свеобухватан начин заокружити и дати правац који треба следити за даљи развој ФУК система.

V ПРОЦЕС УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА

Управљање ризиком је кључно управљачко средством које се користи за остваривање стратешких и оперативних циљева. Управљање ризицима је динамичан и сталан процес. Самим тим, одређени изабрани ниво управљања ризицима и одговарајући модел у примени не треба сматрати сталним и непроменљивим. Обавеза Факултета је да испита шта су ризици који могу да угрозе остваривање циљева установе и да предузме мере које ће ублажити ризике до прихватљивог нивоа.

Руководиоци на различитим нивоима управљања, у складу са додељеним овлашћењима и надлежностима, одговорни су за испуњавање циљева у оквиру својих овлашћења и надлежности, а тиме и за управљање ризицима.

Општи модел управљања ризицима подразумева:

1. Идентификацију ризика,
2. Анализу и процену ризика,
3. Реаговање на ризик - поступање по ризицима,
4. Праћење и извештавање о ризицима.

1. Идентификација ризика

Управљање ризицима пре свега подразумева дефинисање и разумевање циљева који се желе постићи. Ефикасно управљање ризицима треба да буде усмерено како на стратешке тако и на оперативне циљеве које Факултет жели постићи у одређеном периоду.

Сви циљеви морају бити прецизно одређени на начин да буду:

- мерљиви (постоји могућност да се измери да ли реализација циља напредује),
- остварљиви (да ли су постављени циљеви остварљиви),
- реални (да ли се циљеви могу реално остварити са расположивим ресурсима),
- временски ограничени (до ког крајњег датума циљ треба да буде остварен).

Циљеви Факултета су:

- стратешки - општи и
- оперативни - специфични (који су везани за пословне процесе и планове рада).

Стратешки циљеви су дугорочни циљеви који су садржани у стратешким документима Факултета, а који проистичу из визије и мисије Факултета. Мисија Факултета је да оствари највише академске стандарде и обезбеди стицање најквалитетнијих знања и вештина у пољу техничко-технолошких наука на свим нивоима академских студија: основним, мастер, специјалистичким и докторским, у научним областима електротехничког и рачунарског инжењерства, архитектуре, грађевинског инжењерства, машинског инжењерства, индустријског инжењерства, технолошког инжењерства, рударског инжењерства, инжењерства заштите животне средине и заштите на раду. Сходно томе, визија Факултета је да до 2025. године буде препознат од стране студената, пословне и шире друштвене заједнице, као регионални носилац најсавременијих међународних трендова у образовању и научним истраживањима из научних области електротехничког и рачунарског, машинског, рударског, технолошког грађевинског инжењерства,

инжењерства заштите животне средине и заштите на раду, као и архитектуре, те да као такав буде регионални центар окупљања најквалитетнијих студената и наставника. Сходно томе, стратешки циљеви Факултета су: снажна интернационализација свих нивоа студија, снажније системско повезивање са привредом и усклађивање образовања и научних истраживања са потребама тржишта.

Оперативни циљеви су краткорочни, специфични, циљеви који су изведени из стратешких циљева. Оперативни циљеви су садржани у годишњим плановима активности организационих јединица Факултета. Наведене циљеве утврђује декан са руководиоцима унутрашњих организационих јединица, па је у складу с тим и за њих потребно идентификовати одговарајуће ризике и одредити адекватне мере за ублажавање или отклањање ризика. На тај начин се ублажава или елиминише могућност да оперативни ризици угрозе не само остваривање оперативних, већ и стратешких циљева.

Након што су јасно постављени циљеви Факултета, а како би се осигурало њихово постизање, идентификују се ризици односно претње остваривању утврђених циљева. Идентификација ризика представља процес уочавања ризика или пропуштених шанси које би спречиле остварење јасно постављених циљева Факултета. У том смислу, потребан је напор целе организације да се ризици идентификују, оцене и прате. За идентификацију и оцену ризика одговорни су руководство Факултета и руководиоци свих ужих организационих јединица Факултета, а у ширем смислу и сви запослени на Факултету. На основу добијених информација о идентификованим ризицима Радна група предлаже структуру Регистра ризика. Обавеза сваког запосленог је да у складу са динамиком појављивања ризика или потребом за њихово ажурирање и редефинисање обавести свог непосредног руководиоца који би о томе известио руководство Факултета.

Технике које се препоручују за идентификовање ризика су:

- системска размена информација - у овај процес је неопходно да буде укључен декан, чланови Радне групе, као и руководиоци ужих организационих јединица Факултета који би отворено дискутовали о ризицима за свој делокруг рада,
- коришћење контролних листа представља коришћење унапред припремљеног списка ризика, па се у складу с тим сваки ризик разматра у односу на претходно утврђену листу. Ову листу би требало редовно прегледати и ажурирати како би се обезбедила њена релевантност,
- раније искуство - по овој методи се ризици идентификују на основу знања и искуства запослених и ранијих информација које поседују везано за ризике и
- процена ризика од стране носиоца активности - ово је приступ према којем сваки ниво и део организације анализира своје активности и пружа свој допринос у „дијагнози“ ризика са којим се суочава. Ово се може извести путем документованог приступа (упитника) или кроз организовање радионице.

Потребно је обухватити све ризике који би се могли догодити, због унутрашњих и спољашњих фактора, који утичу на успешно остваривање циљева. Како би се олакшало идентификовање ризика, као и да би се осигурала покривеност свих подручја ризика, може се користити подела на пет главних група ризика, коју између осталог користи Европска комисија, и то:

А) Екстерно – спољно окружење:

- Ризици макро окружења (демографски, геополитички, економски, природне катастрофе и слично);
- одлуке и приоритети изван Факултета (Универзитет, Министарство просвете, науке и технолошког развоја и слично);
- спољни партнери, други корисници буџетских средстава, представници привреде, медија и слично;
- студенти уписани на Факултет, потенцијални студенти и њихови родитељи.

Б) Планирање, процеси и систем:

- стратегије и планови (нпр. Стратегија обезбеђења квалитета, Финансијски планови, планови наставног програма и научних активности),
- оперативни процеси (начин организовања пословног процеса, опис процеса);
- информационе технологије и остала подршка.

В) Запослени и организација:

- компетентност и структура запослених,
- етика и понашање организације,
- интерна организација (начин управљања, подела улога и одговорности, делегирање и слично),
- сигурност запослених, објеката и опреме.

Г) Законитост и исправност:

- пословање у складу са релевантним законима, прописима и правилима.

Д) Комуникација и информације:

- методе и канали комуникације,
- квалитетна и правовремена информисаност.

2. *Анализа и процена ризика*

Након идентификовања ризика, врши се детаљна анализа свих ризика. Ризици се процењују како би могли да се рангирају и у складу са тим утврђују се приоритети и олакшава начин доношења одлука о оним ризицима на које се треба усмерити односно који имају најинтензивнији ефекат деловања на циљеве.

Ризици се процењују са аспекта утицаја који имају на остварење циљева и са аспекта вероватноће појављивања. С обзиром да није могуће прецизно одредити вероватноћу наступања штетног догађаја, прибегава се квалитетној процени одговарајуће вероватноће коришћењем три категорије: велика (3), средња (2) и мала (1) вероватноћа појављивања, која је у табели приказана кроз нумеричке вредности.

Табела: Нивои вероватноће ризика

Вероватноћа (нивои)	Рангирање бодова	Опис
Велика	3	Очекује се да ће се одређени догађај (ризик) догодити у већини случајева
Средња	2	Догађај (ризик) би се могао десити у неком тренутку
Мала	1	Настанак догађаја (ризика) је мало вероватан

Неопходна је процена ризика са аспекта утицаја сваке опасности на Факултет, његов углед или успех у реализацији дефинисаних циљева. Процена утицаја обухвата процену значаја последица ако се ризик оствари, тј. процењује се какве би могле бити последице ако се ризик оствари. Ниво утицаја се такође може категоризовати на три нивоа утицаја: велики, средњи и мали утицај који је у табели приказан кроз нумеричке вредности.

Табела: Нивои утицаја

Утицај (нивои)	Рангирање бодова	Опис
Велики	3	-повреда закона и других прописа -тешке повреде или смртни случајеви запослених током обављања радних задатака, -немогућност завршетка свих активности -потпуна немогућност коришћења рачунарске мреже на Факултету током дужег временског периода -нерационално управљање имовином
Средњи	2	-повреда неких закона и других прописа -немогућност извршења неких активности -делимична немогућност коришћења рачунарске мреже на Факултету током дужег временског периода -негативан медијски утицај
Мали	1	-мање непоштовање прописа -мањи финансијски губици -мања угроженост реализације активности -лакше повреде запослених -мање негативни медијски коментари

Укупна изложеност ризику добија се множењем бодова утицаја са бодовима вероватноће. Тако се ризик са највећим утицајем (3) и највећом вероватноћом појављивања (3) може проценити са највише девет (9) бодова.

Најчешћи облик процене ризика огледа се кроз матрицу, тј. дијаграм унакрсног деловања утицаја и вероватноће појављивања ризика који је дат у наставку кроз такозвану „семафор матрицу“.

Табела: „Семафор матрица“

	Велики (3)	3	6	9
Утицај	Средњи (2)	2	4	6
	Мали (1)	1	2	3
		Мала (1)	Средња (2)	Велика (3)
Интензитет ризика	ВЕРОВАТНОЋА			

„Зелени ризици“ су ризици малог интензитета, они у матрици приказују интензитет ризика 1 и 2. Ризици малог интензитета не захтевају даље деловање, односно управљање овим ризицима се врши кроз уобичајене процедуре.

„Жути ризици“ су ризици који могу изазвати штету у одређеној мери и њих треба пратити, док корективне мере и контроле треба усмерити на спречавање настанка нежељених ефекта. Они се крећу у границама 3 и 4 (нпр. велика вероватноћа 3 и мали утицај 1, средња вероватноћа 2 и средњи утицај 2, као и велики утицај 3 и мала вероватноћа 1).

„Црвени ризици“ су оцењени са највишим оценама (6 или 9), захтевају тренутну акцију, то су ризици са великом вероватноћом и великим утицајем на остварење циљева или је вероватноћа појављивања велика, а утицај средњи односно обрнуто.

Факултет сматра озбиљним ако је оцењен највишом оценом (6 или 9), и то у следећим случајевима:

- ако представља директну претњу успешном остваривању циљева или завршетку програма/пројекта/активности,
- ако ће проузроковати знатну штету организационим јединицама,
- ако ће за последицу имати кршење закона и других прописа,
- ако ће за последицу имати значајне финансијске губитке,
- ако се доведе у питање сигурност запослених и имовине Факултета,
- ако озбиљно утиче на углед Факултета.

3. *Реаговање на ризик*

Након идентификовања и процене ризика, потребно је дефинисати одговоре на ризик, тј. мере које ће умањити вероватноћу дешавања појаве или умањити последице догађаја у тој мери да посматрани ризик буде прихватљив. Дефинисање мера за смањење или отклањање ризика подразумева предострожност да се тиме не створе услови за настајање новог, раније неидентификованог ризика. Неопходно је сваку меру добро проучити и проверити да ли она може имати последице по посматране циљеве.

Сходно наведеном, постоје две врсте ризика:

- *Инхерентни ризик* је ризик или низ ризика са којима се Факултет суочава али не узимајући у обзир успостављене контроле и факторе који ублажавају ризик. Ови ризици се генеришу због уобичајених околности, а могу бити интерни и екстерни.
- *Резидуални ризик* је ризик који преостаје након предузимања контрола које ублажавају ризик. То је ризик који се не може уклонити, односно ризик који и даље постоји и поред предузимања свих адекватних радњи.

Одлука о одговору на ризик зависи од важности ризика, као и од толеранције и ставу према ризику. У наставку су представљени следећи аспекти одговора на ризик:

- **Избегавање ризика** – реализовање одређених активности се прекида и спроводи на другачији начин,
- **Трансферисање ризика (пренос)** - најбољи одговор за неке ризике јесте да се трансферишу трећој страни или да се поделе са трећом страном. Ово се може урадити путем конвенционалног осигурања или финансијском надокнадом трећем лицу које ће преузети ризик на други начин.
- **Прихватање ризика** – ризик се прихвата и толерише без предузимања било каквих радњи када су могућности за предузимање одређених мера ограничене или су трошкови предузимања мера већи од потенцијалних користи која би се добила предузимањем мера.

- **Ублажавање ризика** – предузимање мера којима ће се смањити утицај ризика или вероватноћа ризика. Кроз овај корак се у Регистар ризика уписују одговарајуће мере за смањење ризика (одлуке, упутства и слично).

Када су прецизно дефинисане све активности које је потребно спроводити како би се ризици свели на прихватљиву меру, дефинисаће се потребни ресурси за увођење тих мера. У складу са тим неопходно је утврдити исплативост мера, неприхватљиво је инвестирати већа средства у заштитну меру, него што може бити штета од посматраног ризика. Такође, не треба отпочињати имплементацију заштитне мере, ако та мера захтева више средства него што Факултет има на располагању. Наведене мере треба да буду одговарајуће, трошковно ефикасне, свеобухватне и у непосредној вези са значајем ризика.

4. Праћење и извештавање о ризицима

Одговорност за праћење, третирање и управљање ризицима има руководиоца организационе јединице у којој је ризик идентификован. Руководилац организационе јединице или лице које власти за те послове, помаже да се: ризици идентификују тако што прикупља обрасце којима запослени обавештавају о утврђеним ризицима у њиховим организационим јединицама, затим рангира ризике према приоритетима, обавештава запослене о донетим одлукама у вези са обавештењима о утврђеним ризицима, врши едукацију о врстама и могућностима настанка ризика, води Регистар ризика, дефинише процедуре за ублажавање ризика и координира са свим организационим јединицама. Сви запослени треба да буду посвећени и да учествују у процесу управљања ризицима.

Стратегија представља темељ организованог и ефикасног система управљања потенцијалним штетним догађајима који се могу појавити у делокругу послова које обавља Факултет. Извештаји о процесу управљања ризицима се припремају и достављају овлашћеном руководиоцу најмање једанпут годишње.

VI КЉУЧНИ ПОКАЗАТЕЉИ УСПЕШНОСТИ

Развој ситуације са увођењем система ФУК пратиће могућу корекцију дефинисаних показатеља успешности у процесу управљања ризицима. Како би се процес управљања ризицима могао пратити, дефинишу се следећи показатељи успешности:

1. Успостављање Регистра ризика на нивоу Факултета, као и на нивоу свих организационих јединица,
2. Мере акционих планова спроводе се у оквиру рокова утврђених за извршење и све нове мере се ажурирају у Регистар ризика,
3. Припремљен и достављен извештај од стране руководиоца организационих јединица најмање једанпут годишње руководиоцу Радне групе за увођење и развој система ФУК,
4. Број спроведених обука везаних за увођење и развој ФУК.

VII ПРАЋЕЊЕ И ПРОВЕРА ПРОЦЕСА УПРАВЉАЊА РИЗИКОМ

Радна група за увођење и развој система ФУК ће спроводити План активности (Акциони план) за увођења ФУК, додатно анализирати, доносити све потребне предлоге и спроводити проверу процеса ризиком на Факултету.

Провера процеса управљања ризиком треба бити периодичног карактера и континуирана активност.

Преглед процеса треба да обезбеди да се сви аспекти процеса управљања ризиком прегледају најмање једном годишње – како би се размотрило да ли ризици још увек постоје или су се појавили нови ризици, да ли су вероватноће и утицај ризика променили и да ли се ради о значајним променама којима се прилагођавају приоритети ризика као и да би се осигурала ефективност контроле.

Регистар ризика је потребно редовно ажурирати у погледу нивоа ризика, ризика који се третирају, ризика који су прихваћени, ризика на које се није могло деловати на планирани начин, како би праћење и извештавање било ефикасно.

VII ОДГОВОРНОСТ, ОВЛАШЋЕЊА И НАДЛЕЖНОСТИ

Концепт одговорности, овлашћења и надлежности су међусобно повезани. У јавном сектору, одговорност је процес у оквиру ког корисника јавних средстава, као и сви запослени у њима, одговарају за одлуке и поступке, као и за располагање средствима и подлежу одговарајућим екстерним средствима.

Основне функције руководиоца су планирање активности организације, увођење процеса управљања ризицима, обезбеђење одговарајућег система контроле који ће ризике свести на прихватљив ниво и стално праћење адекватности контроле. Руководилац може на основу акта о унутрашњој организацији и начину рада, да пренесе овлашћења и одговорност на друга лица али тиме не искључује сопствену одговорност.

Савет Факултета - усваја Стратегију управљања ризицима и осигурава највиши ниво одговорности и подршку за управљање ризицима.

Руководилац одговоран за увођење и развој система ФУК-а - осигурава највиши ниво одговорности и подршку за управљање ризицима и координира активностима на припреми и ажурирању Стратегије на Факултету.

Радна група за увођење и развој система ФУК на Факултету - врши попис и опис пословних процеса, изради мапу пословних процеса, идентификује пословне процесе који нису прописани у писменом облику, утврди контролно окружење, идентификује, процени ризике и одреди начин управљања ризиком, успостави контролне активности које обухватају писане политике и процедуре и њихову примену, а које ће пружити разумно уверавање да су ризици за постизање циљева ограничени на прихватљив ниво, успостави систем информисања, комуникације и успостави систем ефективног, благовременог и поузданог извештавања, успостави систем контрола и функционисања финансијског управљања, утврди начин праћења и процене адекватности и функционисања успостављеног система финансијског управљања и сачини предлог стратегије управљања ризицима за период 2022. - 2025. године.

Запослени - користе смернице за управљање ризицима које су добили од руководиоца, са циљем побољшања ефикасности рада и пријаве руководиоцу Радне групе или свом непосредном руководиоцу сваки нови ризик или неодговарајуће постојеће контроле ризика.

IX АЖУРИРАЊЕ СТРАТЕГИЈЕ

Стратегија се ажурира по потреби а најмање једном у три године. На састанцима Радне групе за увођење и развој система финансијског управљања и контроле на Факултету ће се анализирати потребе за ажурирањем Стратегије или се ажурирање може извршити по налогу декана или руководиоца одговорног за увођење развој система ФУК коме је пренесена одговорност за те послове.

X ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Ова Стратегија ступа на снагу даном доношења.

Стратегију објавити на интернет страници Факултета техничких наука у Косовској Митровици.

Председник Савета

проф. др Александар Жорић

